

برخی نمایندگان مجلس بعد از رای موافق به مصوبه افزایش سن بازنشستگی در مخالفت با این طرح صحبت کردند

عزیزم کجایی؟ دقیقا کجایی؟

علی مزروعی
خبرنگار گروه نقد روز

بعد از اینکه اعتراضاتی در افکار عمومی نسبت به موضوع افزایش سن بازنشستگی به وجود آمد و نمایندگان در مورد چرایی تصویب این طرح مورد پرسش قرار گرفتند، شاهد بودیم که تعدادی از آنها در اقدامی عجیب از موضع خود عقب‌نشینی کردند و با این توجیه که از محتوای طرح اطلاعی نداشتند پاسخ افکار عمومی را دادند. زمانی که نمایندگان مجلس در مورد یکی از مهم‌ترین طرح‌های اقتصادی مطرح شده در مجلس از باب عقب‌نشینی وارد شدند و اظهار بی‌اطلاعی کردند این گمان در اذهان عمومی ایجاد شد که نمایندگان در مورد طرح‌های با اهمیت کمتر در مجلس اساسا هیچ توجهی ندارند. اظهار بی‌اطلاعی نماینده‌های شاخص مجلس در مورد طرح افزایش سن بازنشستگی همچنین ضربه بزرگی به شأن و جایگاه تمام بهارستان وارد می‌کند. وقتی نمایندگان با تجربه و شناخته‌شده مواجه‌های سهل‌انگارانه با مسائل مهم دارند چگونه می‌توان از سایر نمایندگان توقع تصمیم‌گیری علمی براساس نگاه ملی و دور از گرایش‌های قومی و منطقه‌ای داشت؟

توجیهات عجیب برای عقب‌نشینی

مجتبی ذوالنوری درباره چرایی عقب‌نشینی از رای مثبت خود به افزایش سن بازنشستگی اعتراف می‌کند: «بعضی از نماینده‌ها متوجه نشدند و رای دادند ازجمله خود بنده». نایب‌رئیس مجلس توضیح می‌دهد که پس از توضیحات مجدد قالیباف برای حیران‌اشتباه خود هم اعلام موضوع کرده‌ام به دبیر شورای نگهبان نامه نوشته و مصوبه را در اثر خبط خود و برخی دیگر از نمایندگان واجد ایرادهای شرعی توصیف کرده‌است. جعفر قادری که از نمایندگان اقتصاد خوانده مجلس نیز محسوب می‌شود، این‌گونه از رایبی که داده عقب‌نشینی می‌کند: «در کمسیون تلفیق موافق بودم که افزایش پنج‌ساله سن بازنشستگی تصویب نشود. نمی‌دام چطور شب آخر این پیشنهاد در کمسیون تصویب شد. الان حضور ذهن ندارم زمانی که این پیشنهاد به صحن آمد به چه شکلی رای داد ولی معمولا خیلی از نمایندگان این‌طور رای می‌دهند که زمانی که ببینند دولت و کمسیون تلفیق با پیشنهادی موافق هستند، رای موافق می‌دهند.» نماینده شیراز ووزقان درحالی ازمراقبت خود برای جلوگیری از تصویب افزایش سن بازنشستگی می‌گوید که پیش از این در مصاحبه‌ای پیشنهاد داده بود: «به ازای هر سال باقی‌مانده تا زمان بازنشستگی برای آقایان دوماه اضافه شده و برای خانم‌ها ۲۴ ماه اضافه شود.» احمد امیرآبادی فراهانی که سابقه سه دوره نمایندگی مجلس را دارد و از چهره‌های باتجربه بهارستان محسوب می‌شود در تشریح چرایی رای مثبت دادن به این مصوبه اعلام کرده در زمان تصویب از مخالفتان آن بوده‌است اما زمانی که می‌خواست به عنوان مخالف صحبت کند توسط یکی دیگر از نمایندگان اقتاع شده و رای‌اش تغییر کرده است.

از ظرفیت قانونی به نفع مردم استفاده کنید

نمایندگان مجلس از شاید بتوان بهترین رابط بین مردم و حکمران دانست. نمایندگان علاوه‌بر قانونگذاری که تأثیرگذاری مستقیم درسیاستگذاری محسوب می‌شود، از طریق انتقال پیام و مطالبات مردم به دستگاه‌ها و نهادهای مختلف اثر غیرمستقیم در جهت‌دهی به حکمرانی دارند. اما علاوه‌بر شایست حکمرانی نمایندگان باید یک شأن دیگر نیز برای خود قائل باشند و آن انتقال پیام حکمران به مردم و استفاده از ظرفیت اجتماعی برای اقتاع عمومی است. هر سیاستی برای اینکه بتواند با باذهی بالا به مرحله اجرا برسد باید از جانب مردم پذیرفته شود، در غیراین صورت با اجرایی‌نشده یا اینکه با اعتراض شدید مواجه و پس‌زده می‌شود. نوع‌مواجه برخی نمایندگان بامساله افزایش سن بازنشستگی امانشان می‌دهدکه آنها خیلی راغب نیستند از وظیفه خود مردم یعنی توجیه عمومی سیاستگذاری‌ها استفاده کنند. ورشکستگی صندوق‌های بازنشستگی، بازنشستگی پیش از موعد نسبی از کارکنان دستگاه‌ها و بالا بردن سن امید به زندگی تنها بخشی از

دلایلی است که با افزایش سن بازنشستگی و اصلاح قوانین حاکم بر صندوق‌های بازنشستگی رانبدیل به ضرورت کرده‌است. نمایندگان آنی که اکنون به مخالفت با طرح باافزتن سن بازنشستگی برخاسته‌اند نیز پیش از این باری خود‌نشان داده بودند که به این ضرورت واقفند. جعفر قادری حتی پیشنهادهایی برای این امر ارائه داده بود. مخالفت افکار عمومی اما یک‌باره باعث شد این نمایندگان برای فرار از پاسخگویی از موضع خود عقب‌نشینی کنند و به مخالفت با ایده خود بپردازند. این مواجهه درست عکس آن چیزی است که از یک نماینده مجلس توقع می‌رود. نمایندگان مجلس با توجیه به رایبی که برای حضور در مجلس کسب کرده‌اند واجد بدنه اجتماعی محسوب می‌شوند و باید در مواقعی که نیاز به اقتاع افکار عمومی وجود دارد وارد میدان شوند و از ظرفیت اجتماعی خود برای اصلاح مشکلات کشور استفاده‌کنند که منفعت ملی درگرو آن است، نه اینکه برای حفظ موقعیت سیاسی خود از بیان آنچه به منفعتش آگاهی‌یافته‌اند، اجتناب ورزند.

غیبت‌های پرتکرار دیگر قابل توجیه نیست

یکی از ایرادهایی که همواره به نمایندگان مجلس و ادا‌روکنندگان جلسات بهارستان وارد می‌شود غیبت بیش از اندازه نمایندگان است؛ غیبتی که باعث می‌شود گاهی کن‌حصاب لازم برای رای‌گیری به خطر بیفتند. این غیبت‌ها باعث می‌شود این‌تصور بررای مردم به وجود بیاید که بسیاری از نمایندگان نسبت به مسائل ملی-که در مجلس مورد بررسی قرار می‌گیرد- بی‌توجهند، در غیر این صورت باید درصحن حاضر باشند و نسبت به تصویب و عدم تصویب این طرح‌ها حساسیت نشان دهند. در مقابل این انتقادات برخی نمایندگان این‌گونه پاسخ می‌دهند که نماینده علاوه‌بر شأن قانونگذاری وظایفی دیگر ازجمله سرکشی به حوزه‌انتخابیه و پیگیری مشکلات مردم را نیز برعهده دارد که این مسئولیت‌ها غیبت در صحن را اجتناب‌ناپذیر می‌کنند. اگرچه حل مشکلات عمرانی حوزه‌های انتخابیه که وقت‌گیرترین مساله نمایندگان محسوب می‌شود اساسا جزء شرح وظایف آنها نیست اما از آنجا که افکار عمومی در اینباره از نمایندگان مطالبه دارند تا حدی می‌توان در این باره حق را به نماینده داد و با اغماض به غیبت‌های او نگریست. این مساله اما توجیه‌کافی برای حجم بالای غیبت‌ها نیست. نمی‌توان غیبت‌گاهی صدنماینده مجلس در جلسات رایا‌بدن‌عی پیگیری امور حوزه‌های انتخابیه توجیه کرد. وقت گذاشتن برای دخالت در عزل و نصب‌ها و گاهی پیگیری پرداخت وام‌های خردوکلان به مراجعان مسائلی است که در زهن برخی نمایندگان اهمیت بیشتری نسبت به مصوبات مجلس دارد به همین دلیل نیز نمایندگان بارها بدون اینکه اطلاعی از محتوایک طرح داشته باشند به آن رای می‌دهند. اگرچه برخی سعی در کتمان این واقعیت دارند اما اظهارات چهره‌های شاخص مجلس در مورد اینکه نسبت به محتوای مصوبه افزایش سن بازنشستگی اطلاعی نداشته‌اند مود همین نکته است. ذوالنور در توجیه چرایی رای مثبت به این مصوبه می‌گوید که از محتوای آن اطلاعی نداشته و پس از رای دادن با توضیح رئیس مجلس تقهیم شده است؛ حال آنکه از نماینده توقع می‌رود اآن نسبت به آنچه در جلسات رای‌گیری مطرح می‌شود توجه داشته باشد و ثانیاً اگر طرحی اهمیت دارد پیش از آنکه به صحن برسد نسبت به محتوای آن آگاه شود.

برخورد انتخاباتی با عقلانیت ممنوع

شاید اگر مصوبه اصلاح سن بازنشستگی در ایام منتهی به انتخابات مجلس دوازدهم وارد صحن علنی مجلس نمی‌شد نمایندگان هم با این شدت رای خود را در مورد آن پس نمی‌گرفتند. در مجلس با ریزهم بارها مصوبات جنجالی وارد صحن مجلس شده که برخی از آنها به قانون تبدیل شده و برخی نیز نتوانسته از فیلتر بهارستان عبور کنند.

طرح شفافیت آرای نمایندگان تنها سه رای کم داشت که تصویب شود، طرح صیانت پس از اصل ۸۵ شدن و رفتن به کمسیون ویژه نهایتاً از دستور کار خارج شد. لایحه حذف ارز ترجیحی و ارائه کالاریگ سال گذشته به تصویب رسید و تصویب طرح اصلاح قانون انتخابات نیز در سال جاری جنجالی شد. تصویب و عدم تصویب همه این مصوبات منتقدان زیادی در افکار عمومی داشت و

نمایندگان زیادی نیز ذیل دو دسته مخالف و موافق برای هر یک حضور داشتند با این وجود هیچ‌کدام از نمایندگان تاکنون از رایبی که به این مصوبات داده عقب‌نشینی و اظهار بی‌اطلاعی نکرده‌بوند. مصوبه اصلاح سن بازنشستگی اما از آنجایی که شمولیت زیادی داشته و اقدام اقتاعی در مورد لزوم آن نیز به قدر کافی صورت نگرفت طبعاً منتقدان زیادی دارد. نزدیک بودن زمان تصویب این طرح به بازه انتخابات باعث می‌شود که همه مخاطبان آن را به ذهن سپرده و در ایام انتخابات مجلس دوازدهم چرایی آن را از نمایندگان و کاندیداهای این انتخابات سوال کنند. در این راستا نمایندگانی که خواهان حضور در مجلس هستند دوره پیش‌رو را ندید یا اینکه مهارت اقتاعی خود را به کار گرفته و از رای مثبت خود به این مصوبه دفاع کنند یا اینکه ریسک این اقدام را نپذیرفته و در دو ماه باقی‌مانده تا انتخابات وجهه سیاسی خود را قربانی منافع ملی نکنند. شاید برخی نمایندگان با این توجیه که در درومه باقی فرصت کافی برای اقتاع وجود ندارد از انجام مسئولیت خود سر‌با زده و برای خود هزینه تراشی نکنند، اما در پاسخ به این توجیه نیز باید گفت که ایده‌های اولیه در مورد این مصوبه‌ها هاست مطرح می‌شود و تصویب آن نیز یک فرآیند چندروزه نبوده است. این توقع وجود دارد که نمایندگان با اطلاع از محتوای مهم‌ترین طرح‌های در دستور کار مجلس از مدت‌ها قبل به اقتاع عمومی پرداخته و برای تصویبش زمینه‌سازی کنند نه اینکه حتی پس از تصویب نیز از محتوای آن اطلاعی نداشته باشند.

سرنوشت طرح چه می‌شود

یکی از مهم‌ترین ایراداتی که منتقدان به مصوبه افزایش سن بازنشستگی وارد می‌کنند این است که این قانون عطف به ماسبق شده و افرادی را که پیش از این با علم به سقف ۳۰ سال کار برای بازنشستگی با نهادهی وارد همکاری شده‌اند را نیز شامل شده است. لذا افزایش سن بازنشستگی خلاف این قرارداد بوده و در نتیجه خلاف شوع است. این ایراد باعث شده تا به عنوان یکی از محتمل‌ترین گزینه‌ها از اصلاح آن صحبت به میان بیاید. آنطور که روح‌الله آذربای خواه، عضو کمسیون تلفیق هفتم در گفت‌وگو با فرهیختگان، گفته‌است: افزایش سن بازنشستگی که ذیل ماده ۲۹ لایحه برنامه هفتم توسعه به تصویب رسیده است احتمالاً رای اعمال اصلاحاتی به مجلس بازگردد. داوطلبانه شدن و تغییر زمانبندی اجرای طرح به این معنی که موعد اجرای آن چند سال بعد تعیین شود از مهم‌ترین اصلاحات احتمالی بود که ایرد خورده و اشاره قرار داد.

شیوه قانونگذاری اصلاح شود

یکی از موارد مورد انتقاد کارشناسان حقوقی، وجود حجم انبوهی از قوانینی است که گاهی با یکدیگر در تناقض هستند. همین امر با لایش و ساماندهی قوانین را به امری ضروری تبدیل کرده است. در همین راستا هفته گذشته رئیس مجلس نیز بر موضوع تقیح قوانین تأکید کرد و از ایده استفاده از هوش مصنوعی برای تنظیم و مرتب‌سازی حجم انبوه قوانین و دسته‌بندی آنها ذیل ۵۸ یا ۵۹ قانون مادر پرده برداشت. نامرتب بودن ایرادی نیست که صرفاً به محتوای قوانین وارد باشد. اگر جلسات صحن مجلس را مشاهده کرده باشید متوجه این امر خواهید شد که در فرآیند قانونگذاری نیز نامرتب بودن کاملاً مشهود است. نمایندگان مجلس در جلسات صحن حجم انبوهی از قوانین را در طی یک روز تصویب، اصلاح و حذف می‌کنند. قوانینی که دامنه شمولیت و گستردگی آن نوعی بی‌نظمی را تداعی می‌کند. همین گستردگی باعث می‌شود تا بسیاری از نمایندگان بدون هیچ‌گونه دسته‌بندی ذهنی تمام دستورات را در یک ردیف جای داده و نگاهی سهل‌انگارانه به آن داشته باشند. برای جلوگیری از این آسیب می‌توان قوانینی که در دستور کار برای تصویب قرار گرفته‌اند را با توجیه به دایره شمولیت و اثری که در پی دارد ذیل چند دسته اولویت‌بندی کرده و این اولویت‌بندی را در سامانه‌ای به اطلاع نماینده رساند. پیشنهاد دیگر این است که برای بررسی طرح‌های مهم‌تر یک روز از هفته اختصاص داده شده تا نماینده متوجه باشد که مثلاً در فلان روز هر هفته یا فلان روز هر ماه اولویت‌دارترین طرح‌ها در دستور کار قرار می‌گیرد لذا غیبت‌در آن جلسه و عدم اطلاع دقیق از محتوای آن هیچ‌عنوان توجیه‌پذیر نیست.

اتاق زایمان بیلبورد تبلیغاتی نیست

این اتاق را طبق قوانین بسیاری از بیمارستان‌های دولتی ندارد. این درحالی است که بسیاری از بیماران از برخی پزشکان دوربین به دست گلابه دارند که وارد اتاق جراحی و حتی زایمان می‌شوند و این موضوع را مغایر با احترام به حریم شخصی خود می‌دانند، حتی اگر پزشک بگوید چهره و هویت بیمار در عکس‌ها و ویدئوهایش مشخص نیست. حال در یکی از پراسترس‌ترین عمل‌ها که احتمالاً خانواده‌ها پشتات اتاق بیمارستان منظر نشده‌است و درحال دعا هستند تا نوزادشان سالم به دنیا بیاید و مادر نیازمند آرامش برای طی این مرحله سخت از زندگی خود است، خبرنگار صد اوسیما با دوربین سلفی وارد اتاق عمل می‌شود تا یک ریزباز آگهی پرطمطراق برای افتتاحیه این بیمارستان برگزار کند. این قبح‌زدایی از حریم بیمار و شکستن پروتکل‌ها و قوانین بیمارستانی از سوی نر افرا وزارت بهداشت کشور و رسانه ملی – که باید جنبه آموزشی داشته باشد- اصلا به نفع هیچ‌کدام از طرفین نیست و

به بهانه ثبت افطاری و سنت‌های فرهنگی و اجتماعی وابسته

به آن در فهرست جهانی میراث ناملموس یونسکو

ثبت میراث ناملموس؛ مبارزه با بی‌هویتی انسان‌های قرن ۲۱

محمدکلهر

خبرنگار

انسان قرن ۲۱ روی لبه بی‌هویتی قدم برمی‌دارد. منظور از بی‌هویتی، همگنی فرهنگی است، یعنی شبیه‌شدن آدم‌ها در لباس پوشیدن، غذا خوردن، حرف زدن، الگوها و قهرمان‌ها و حتی آرزوهای! این همگنی، احساس پوچی را در آدمی تقویت می‌کند و خشونت درونی‌اش را افزایش می‌دهد. معضل بی‌هویتی و افزایش خشونت موجب شد کنوانسیون پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس در سال ۲۰۰۳ شکل گیرد تا از خزده فرهنگ‌ها در برابر هجوم همه‌جانبه مدنیته محافظت کند. این ابتکار به حدی مورد نیاز کشورها بود که در همان سال اول بیش از ۱۲۰ کشور به این معاهده ملحق شدند و تعداد اعضا در سال سیزدهم به ۱۷۰ کشور رسید. هدف یونسکو از کنوانسیون ۲۰۰۳، حفظ تنوع‌فرهنگی است نه ارزش بخشی به کشورها؛ به همین دلیل از پرونده‌های ثبت مشترک میان کشورها استقبال می‌کند. بنابراین برخلاف تصور رایج ثبت مشترک یک عنصر فرهنگی با کشورهای همسایه تنها ضعیف نیست، بلکه راهکاری برای کاهش تنش‌های طرفین، افزایش بخت ثبت آن عنصر و در نتیجه ارتقای جایگاه ایران در فهرست جهانی است؛ چراکه در حالت عادی و به‌صورت مستقل هر کشور هر دو سال یک‌بار فقط امکان ثبت یک عنصر را دارد. ایران در ابتدای دولت سیزدهم در ۱۶ عنصر ثبت‌شده در فهرست میراث ناملموس بشری یونسکو بود، اما اکنون این تعداد به ۲۴ عنصر افزایش پیدا کرده است. به بیان دیگر، ثبت هشت عنصر طی سه سال، رتبه ایران در میان ۱۸۲ کشور عضو کنوانسیون پاسداری از میراث ناملموس از هفتم به جایگاه پنجم ارتقا یابد. این عناصر عبارتند از: «برنامه ملی پاسداری از هنر سنتی خوشنویسی ایران» (۱۴۰۰/۲۳۱)، «هنر ساختن و ناخن عود»، «یلدلا، چله»، «هنر سوزن‌دوزی ترکمن»، «پورش کرم ابریشم و تولید سنتی ابریشم برای بانلگی» (۱۴۰۱/۲۳۲)، «هنر تذهیب»، «افطاری و سنت‌های فرهنگی و اجتماعی وابسته به آن» و «جشن سده» (۱۴۰۲/۲۳۳).

ثبت‌های جهانی جدید با مشارکت چه کشورهایی انجام گرفته است؟

پرونده «هنر تذهیب» مشترک با کشورهای آذربایجان، تاجیکستان، ترکیه و ازبکستان برای ثبت جهانی به یونسکو ارسال شده بود. این هنر قبل از اسلام نیز رواج داشت و در آن زمان از رنگاری «نمیده می‌شد. پس از ظهور اسلام در ایران برای تزئین قرآن از تذهیب استفاده شد؛ به همین دلیل این هنر رابطه تنگاتنگی با هنر خوشنویسی دارد. تذهیب دارای سبک‌های مختلفی است که از جمله آنها می‌توان به سبک سلجوقی (مانوی)، سبک ایلخانی، سبک تیموری، سبک شیراز، سبک صفوی و سبک قاجار اشاره کرد. مفاهیم تازه در تذهیب، آن را از یک هنر انتزاعی به هنر مفهومی تبدیل کرده‌اند و شاید همین موضوع، رمز ماندگاری و بقای آن در دوره معاصر است. پرونده «افطاری و فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی وابسته به آن» به ابتکار ایران با مشارکت کشورهای ترکیه، آذربایجان و ازبکستان تهیه و تدوین شده است. این سنت حسنه عمری به درازای دین مبین اسلام دارد و نقش بسیار مؤثری در ارتقای نشاط و شادابی مسلمانان در ماه مبارک رمضان دارد. سنت افطاری و فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی وابسته آن، هم به‌صورت خانوادگی و هم در گروه‌های اجتماعی بزرگ در اماکن خصوصی، عمومی و عمومی ازجمله مساجد، تکایا، حسینیه‌ها، بازارها، میادین، رستوران‌ها و سالن‌های همایش برگزار می‌شود. اذان رحیم مؤذن زاده از دبیلی، دعای سحر سید قاسم موسوی فهار و مناجات ربیای محمد رضا شجریان به هنگام افطار از نوای‌ها ماندگار مرتبط با این میراث است. پرونده «جشن سده» با مشارکت کشور تاجیکستان تهیه و تدوین شد. این جشن اگرچه ارتباط وثیقی با زرتشتیان دارد اما به قومیت یا مذهب خاصی منحصر نمی‌شود و همه مردم می‌توانند در آن شرکت کنند. این جشن که مدت‌مش در بیش از نوزود تخمین می‌زنند، در واقع جشن پیدایش آتش است. به همین منظور با روشن کردن آتش و حلقه‌زدن به دور آن آغاز شده و رسوم دیگری همچون قصه خوانی، شاهنامه خوانی، آواز و موسیقی و پذیرایی را شامل می‌شود. جشن سده در آغاز شامگاه ۱۰ بهمن برگزار می‌شود چون اعتقاد کشاورزان بر این است که در روز دهم بهمن، روزی که ۵۰ روز و ۵۰ شب تا بهار باقی مانده است. زمین‌های کشاورزی برای کشت بهاری بعدی خود آماده می‌شوند و مردم پایان سردترین روزهای زمستانی را جشن می‌گیرند. با ثبت سه عنصر جدید که روز چهارشنبه ۱۵ آذر رقم خورد تعداد عناصر ناملموس ثبت شده ایران در فهرست جهانی یونسکو به ۲۴ عنصر رسید تا پس از کشورهای چین با ۴۳، ترکیه با ۳۰، فرانسه با ۲۸ و اسپانیا با ۲۵ عنصر رتبه پنجم را به خود اختصاص دهد. آذربایجان با ۲۳ عنصر و ژاپن و کره‌اسی هر یک با ۲۲ عنصر در رتبه‌های بعدی قرار دارند.

هدف از ثبت عناصر فرهنگی در فهرست میراث فرهنگی ناملموس یونسکو چیست؟

میراث ناملموس به جوامع و گروه‌ها احساس هویت می‌دهد و لزوماً زیبا، اصیل یا استثنایی نیست و هرگونه مفهوم ارزش برجسته جهانی در مورد آن رد شده است. به بیان دیگر، اگر در میراث ملموس به دنبال ارزش برجسته جهانی یا اثر استثنایی هستیم، مثلاً بزرگ‌ترین گنبد آجری جهان یا طولانی‌ترین بازار مسقف جهان. در میراث ناملموس، هدف نشان دادن تنوع فرهنگی است. در واقع، ثبت مواردیث ناملموس برای برجسته‌کردن تنوع فرهنگی و جلوگیری از یکسان‌سازی فرهنگ‌ها انجام می‌گیرد تا جوامع و ملت‌ها به حفظ سنت‌ها و مواردیث خود تشویق شوند و به آنها احترام بگذارند.

در کنوانسیون ۲۰۰۳، «میراث فرهنگی ناملموس» باید در یکی از این پنج شاخه قرار گیرد: (الف) سنت‌ها و بیان‌های شفاهی (ب) هنرهای اجرایی (ج) کنش‌های اجتماعی، آیین‌ها و رویدادهای جشنی (د) دانش و کنش‌هایی که به طبیعت و جهان معطوف هستند (ه) صنعت‌گری سنتی. در پیشگفتار متون پایه این کنوانسیون، ویراست ۲۰۱۶، خانم ایرینا یوکولا دبیرکل وقت یونسکو نوشته‌است: در زمانه‌ای که جهان در جست‌وجوی روش‌هایی جدید برای پیشبرد صلح و توسعه پایدار است، نیازی مبرم به برنامه‌هایی وحدت‌آفرین داریم که ما را در عین تمام‌گروناگونی‌هایی که داریم، گرد هم جمع کنند. کنوانسیون ۲۰۰۳ برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس در درازانده فرصتی اینچنین برای گفت‌وگو و عمل است. میراث فرهنگی ناملموس، دسترسی مستقیم به حافظه اقوام را میسر می‌سازد؛ این میراث منبعی زنده است که در آن پاسخ به چالش‌های مبتلا به صلح و توسعه پایدار زیات می‌شود. اما شاید کلیدی‌ترین جمله پیشگفتار این باشد: جهان در حال نابود کردن منابع طبیعی خود است؛ ما باید کاری کنیم که به محیط فرهنگی‌اش ایش‌بالد!

فرهیختگان

روز فرهنگ

<p>شنبه ۱۸ آذر ۱۴۰۲</p> <p>شماره ۴۰۲۸</p> <p>www.fdn.ir</p> <p>FARHIKHTEGADAILY</p>

